Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36484
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

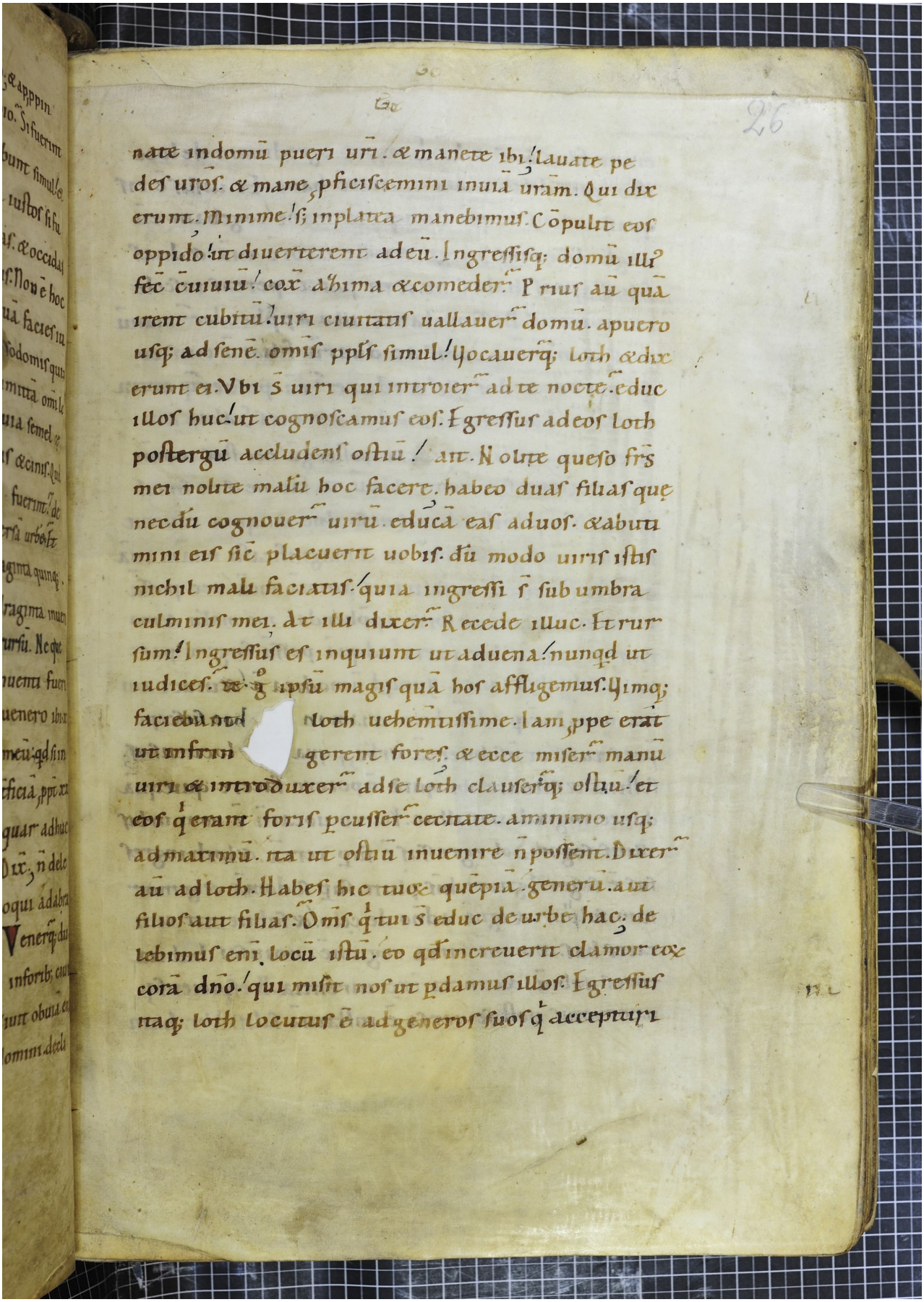

26

nate indomū pueri uri. & manete ibi. lauate pe
des uros. & mane pficiscemini inuia uram. Qui dix
erunt. Minime. s; inplatea manebimus. Cōpulit eos
oppido ut diuerterent ad eū. Ingressisq; domū illi
fec cuiuiu. cox ahima & comedere. Prius aū quā
irent cubitū. uiri ciuitatis uallauerē domū. a puero
usq; ad senē. omis ppls simul. Vocauerēq; loth & dix
erunt ei. Vbi s uiri qui introierē ad te nocte. educ
illos huc. ut cognoscamus eos. Egressus ad eos loth
postergū accludens ostiū. ait. Nolite queso frs
mei nolite malū hoc facere. habeo duas filias quę
nec dū cognouerē uirū. educā eas ad uos. & abuti
mini eis sicū placuerit uobis. dū modo uiris istis
nichil mali faciatis. quia ingressi s sub umbra
culminis mei. At illi dixerē. Recede illuc. Et rur
sum. Ingressus es inquiunt ut aduena. nunqd ut
iudices. te q ipsū magis quā hos affligemus. Vimq;
faciebūnt [illegible] loth uehementissime. Iam ppe erat
ut infrin[illegible] gerent fores. & ecce miserē manū
uiri & introduxerē ad se loth clauserēq; ostiū. et
eos q erant foris pcusserē cecitate. a minimo usq;
ad maximū. ita ut ostiū inuenire n possent. Dixerē
aū ad loth. Habes hic tuos quēpiā generū. aut
filios aut filias. Omis q tui s educ de urbe hac. de
lebimus enī locū istū. eo qd increuerit clamor eox
corā dno. qui misit nos ut pdamus illos. Egressus
itaq; loth locutus ē ad generos suos q accepturi